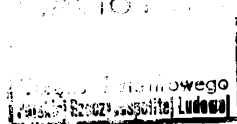

Warszawa, 19 grudnia 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

G01S 3/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24043.

Kl. 21 a⁴, 48/01.

Państwowe Zakłady Tele- i Radiotechniczne w Warszawie *)
(Warszawa, Polska).

Układ transformatorowy do wyznaczania „strony” przy pelengowaniu.

Patent dodatkowy do patentu Nr 23779.

Zgłoszono 30 października 1934 r.

Udzielono 24 października 1936 r.

Najdłuższy czas trwania patentu do 25 sierpnia 1951 r.

Według patentu głównego Nr 23 779 wyznaczanie „strony” przy pelengowaniu zapomocą małej anteny pomocniczej było uzyskiwane przez odpowiednie osłabienie sygnału, doprowadzonego z ramy do obwodu. Cel ten można osiągnąć, stosując zamiast transformatora autotransformator lub układ transformujący, złożony z kilku indukcyjności. Na fig. 1 uwidoczniono tytułem przykładu układ, w którym przez dobranie odczepów *a* i *b* autotransformatora *L1* można uzyskać dowolne osłabienie sygnałów, przyczem indukcyjności mogą być dobrane w ten sposób, aby włączenie

autotransformatora nie spowodowało przestrojenia się obwodu.

Analogiczny rezultat otrzymuje się w układzie według fig. 2, w którym przez odpowiednie dobranie stosunku indukcyjności bocznikującej *L1* oraz szeregowych *L2* można uzyskać dowolne osłabienie sygnału, przytem stosunek ten może być taki, aby włączenie cewek nie spowodowało przestrojenia się obwodu.

Układ powyższy może mieć zastosowanie w układzie ramy obrotowej (wówczas litera *L* według fig. 1 i 2 oznacza indukcyjność ramy) oraz przy ramach systemu Bel-

*) Właścicielka patentu oświadczyła, że wynalazcą jest inż. Wacław Struszyński.

lini Tosi (wówczas litera L według fig. 1 i 2 oznacza indukcyjność radjogonjometru).

Autotransformator lub układ transformujący w układzie według wynalazku można wyposażyć w rdzenie ferromagnetyczne.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Układ transformatorowy do wyznaczania „strony” według patentu Nr 23 779, znamieny tem, że w obwód strojony radjogonjometru lub ramy obrotowej włączony jest autotransformator (np. $L1$ według fig. 1) wielkiej częstotliwości, zmniejszający sygnał, pochodzący z anten ramowych stałych (Bellini Tosi) lub anteny ramowej obrotowej.

2. Odmiana układu transformatorowe-

go według zastrz. 1, znamienna tem, że zamiast autotransformatora włączony jest odpowiedni układ transformujący, np. cewka bocznikująca (np. $L1$ według fig. 2) oraz cewki szeregowie ($L2$).

3. Układ transformatorowy według zastrz. 1 lub 2, znamieny tem, że antena pomocnicza jest sprzężona z obwodem bezpośrednio poprzez opornik.

4. Układ transformatorowy według zastrz. 1 lub 2 i 3, znamieny tem, że uzwojenia autotransformatora lub układu transformującego są nawinięte na rdzeniu ferromagnetycznym.

Państwowe Zakłady
Tele- i Radjotechniczne
w Warszawie.

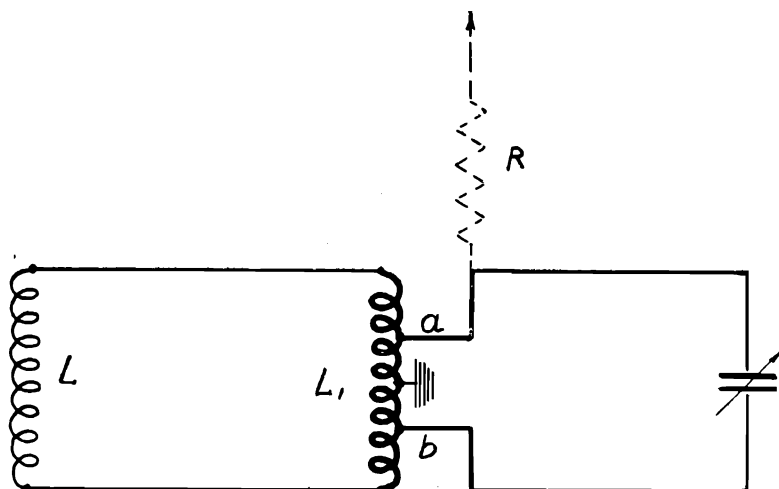

Fig. 1

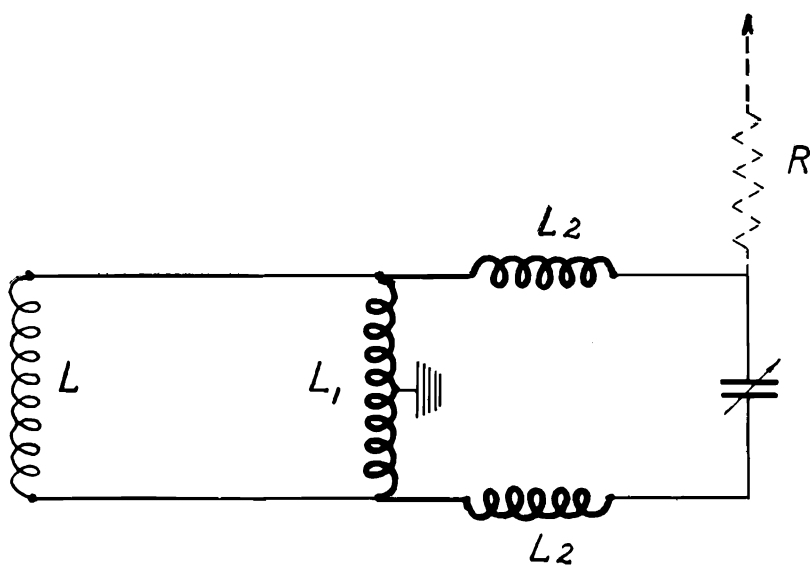

Fig. 2